

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 909

din 21 Mai 2009

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr.1/4258/DRUO/16562/ST/23.02.2009, domnul Năstase Dan Iulian, judecător în cadrul Tribunalului Brașov, a contestat Hotărârea nr.47 din data de 05 februarie 2009 a Secției pentru judecători, prin care s-a hotărât revocarea sa din funcția de președinte al Secției penale al Tribunalului Brașov, începând cu data de 05.02.2009

În motivarea contestației, domnul judecător a susținut următoarele:

1.S-a reținut că Tribunalul Brașov, ca instanță de executare în ceea ce privește pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată condamnatului Gorbunov Serghei Victor, ar fi trebuit să ia măsuri pentru reîncarcerarea acestuia după data de 16.08.2008, dată la care expira durata de 3 luni pentru care se dispusese întreruperea executării pedepsei, conform art.457 alin.2 ind.1 C.p.p., cu referire la art.454 alin.2 C.p.p.

În opinia domnului judecător, această motivare nu este temeinică, întrucât art.457 alin.2 ind.1 C.p.p. nu face referire la art.454 alin.2 C.p.p. în întregime, ci doar la art.454 alin.2 teza a II-a C.p.p., care prevede că judecătorul delegat al instanței de executare este obligat să verifice periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat întreruperea, doar în cazul în care nu s-a stabilit un termen pentru care s-a dispus întreruperea executării pedepsei; or, în cazul condamnatului Gorbunov Serghei, întreruperea executării pedepsei s-a dispus pentru o perioadă de trei luni.

2.S-a reținut că în registrul separat de evidență a întreruperilor executărilor de pedeapsă nu s-a menționat întreruperea executării pedepsei dispusă prin sentința penală nr.178/05.05.2008 a Tribunalului Dolj pentru condamnatul Gorbunov Serghei Victor.

Raportat la această constatare, domnul judecător a susținut că, spre deosebire de amânarea executării pedepsei, când competența este una exclusivă, aparținând instanței de executare, potrivit art.454 alin.1 C.p.p., în cazul întreruperii executării pedepsei, competența este alternativă, aparținând fie instanței de executare, fie instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere, conform art.456 C.p.p. Pe cale de consecință, în cazul întreruperii executării pedepsei, competența de a revoca amânarea executării pedepsei și de a dispune punerea în executare a pedepsei privative de libertate, în cazul încălcării cu rea-credință a obligațiilor impuse, revine instanței care a dispus întreruperea executării pedepsei (aceasta nefiind în mod obligatoriu instanța de executare, ci poate fi și instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere). A mai precizat domnul judecător că în acest sens sunt și prevederile art.82 pct.13 alin.1,2 din Hotărârea nr.387/22.09.2005, republicată, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești; aceste prevederi nu se află, în opinia sa, în contradicție cu prevederile art.457 alin.1,2 C.p.p., întrucât în acest caz instanța de executare evidențiază întreruperea executării pedepsei dispusă de altă instanță în registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor penale, potrivit art.124 alin.1 din Hotărârea nr.387/22.09.2005.

Totodată, domnul judecător a mai arătat că prevederile art.82 pct.13 și art.123, 124 din Hotărârea nr.387/22.09.2005, republicată, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, nu sunt destul de explicite în ceea ce privește cazul particular al întreruperii executării pedepsei dispusă de către o altă instanță decât instanța de executare.

În final, a susținut că în nota inspecției judiciare, întocmită cu ocazia verificărilor efectuate la Tribunalul Dolj și Tribunalul Brașov nu s-a verificat și practica Biroului de Executări Penale din cadrul Tribunalului Dolj, de evidențiere a hotărârilor de întrerupere a executării pedepselor privative de libertate pronunțate de această instanță sau de alte instanțe.

3.S-a reținut că Tribunalul Brașov nu a dat curs solicitărilor Tribunalului Dolj, formulate prin adresele din datele de 09.05.2008 și 19.05.2008, în care se menționează:

„urmează a se opera în evidențele dumneavoastră această întrerupere a executării și la expirare să luați măsurile corespunzătoare pentru reîncarcerarea condamnatului, dacă nu se prezintă la locul de deținere”.

Sub acest aspect, domnul judecător a menționat că, primind corespondența de la registratură, rezoluția pe care a efectuat-o pe aceste înscrisuri – „La Biroul Executări Penale” – este conformă prevederilor art.27 din Hotărârea nr.387/22.09.2005, republicată, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești. De asemenea, a mai precizat că întreruperea executării pedepsei dispusă de Tribunalul Dolj pentru condamnatul Gorbunov Serghei a fost evidențiată în registrul de executări al Biroului Executări Penale al Tribunalului Brașov la coloana 26.

În final, a menționat că Tribunalul Dolj nu a dispus prin încheiere efectuarea măsurilor de reîncarcerare, astfel cum ar fi trebuit, conform art.132, 133 și 135 C.p.p., ci printr-o adresă, nefiind astfel respectate cerințele legii.

4.S-a reținut că nu s-a consemnat în Registrul general de dosare al Tribunalului Brașov și al Secției penale adresa nr.1932/63/2008 emisă de Tribunalul Dolj – Secția Penală, adresă ce conținea comunicarea sentinței penale nr.178/05.05.2008 privind întreruperea executării pedepsei privative de libertate aplicată condamnatului Gorbunov.

Cu privire la acest aspect, domnul judecător a susținut că această adresă nu se încadrează în noțiunea de cerere sau corespondență în legătură cu dosarul, pentru a fi consemnată în Registrul general de dosare, conform art.83 alin.1 pct.1 din Hotărârea nr.387/22.09.2005, republicată, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, ci este un incident în legătură cu executarea, evidența fiind ținută în Registrul reglementat de art.87 alin.1 pct.13 teza I din același Regulament.

5.S-a reținut în considerentele Hotărârii Secției pentru judecători nr.46/05.02.2009 că registrul referitor la întreruperea sau amânarea executării pedepselor privative de libertate este ținut în mod rudimentar, sub forma unui caiet studentesc și nu cuprinde toate rubricile necesare scopului pentru care a fost instituită această evidență, pentru ca în paragraful următor să se arate că mențiunile corespunzătoare comunicării sentinței Tribunalului Dolj nu au fost efectuate în acest registru, în evidența Tribunalului Brașov fiind trecute mențiuni referitoare la alte soluții decât cele prevăzute de Regulament

Față de această constatare, domnul judecător a menționat că forma rudimentară a unei evidențe nu poate echivala cu absența sa, precum și faptul că nu există reglementări precise cu privire la rubricile ce ar trebui să dea conținut Registrului de amânare sau întrerupere a executării pedepselor privative de libertate, această carență a reglementării fiind reținută, de altfel, și în Hotărârea nr.46/05.02.2009.

A mai arătat că înregistrarea sentinței penale nr.178/05.05.2008 a fost operată în Registrul de evidență și de punere în executare a sentințelor penale, la poziția nr.419 de la fila 37, aspect reținut și în paragraful ultim al filei 3 din Hotărâre.

6.S-au reținut anumite deficiențe cu privire la judecătorii și grefierii delegați privind activitatea compartimentului de executări penale.

În raport cu cele reținute, domnul judecător a precizat că nu i se poate imputa delegarea la acest compartiment a anumitor persoane, întrucât desemnarea judecătorilor și a grefierilor delegați privind activitatea compartimentului de executări penale pentru anul 2008 s-a făcut prin hotărâre, de către Colegiul de Conducere al Tribunalului Brașov.

A mai susținut că din interpretarea coroborată a disp. art.12 lit.e și art.27 lit.a-h din Regulament nu reiese că ar fi necesară defalcarea atribuțiilor de serviciu ale judecătorilor delegați, pe anumite competențe, pentru fiecare judecător în parte; în ceea ce privește chestiunea desemnării unuia sau a mai multor judecători delegați pentru acest compartiment, a menționat că este lăsată la aprecierea președintelui instanței. În opinia sa, este mai adecvată o răspundere solidară a judecătorilor cu atribuții în materie, fiind mai acoperitoare pentru multe situații care se pot ivi pe parcursul unui an judecătoresc (absența din instanță a unuia sau a mai multora dintre ei, de exemplu) decât soluția disipării responsabilității fiecăruia dintre ei.

Totodată, prin desemnarea unui al doilea grefier titular la compartimentul executări penale, s-au asigurat condiții ca pe perioada vacanței judecătorești, când celălalt grefier se află în concediu legal de odihnă, să-și desfășoare activitatea la acest compartiment un grefier care este familiarizat cu lucrările specifice acestui domeniu.

7.S-a reținut că Președintele secției penale cunoștea caracterul necorespunzător al activității compartimentului executări penale, precum și faptul că această stare trena de mai mult timp.

Domnul judecător a susținut că, în calitate de președinte al secției penale, a cunoscut și cunoaște activitatea compartimentului de executări penale din perspectiva atribuțiilor ce-i reveneau, însă acest lucru nu echivalează cu faptul că ar fi recunoscut și, implicit, ar fi cunoscut existența vreunei activități defectuoase, pe care ar fi tolerat-o. De asemenea, referitor la supravegherea și controlul activității compartimentului executări penale din cadrul Tribunalului Brașov, a menționat că în perioada imediat ulterioară datei la care a expirat întreruperea executării pedepsei condamnatului Gorbunov Serghei s-a aflat în concediu de odihnă, conform fișei de pontaj anexată.

8.S-a reținut că judecătorul Benegui Bogdan, delegat la Biroul Executări Penale, a închis în mod greșit poziția din registrul de executări penale, în condițiile în care nu sosise dovada de reîncarcerare.

Sub acest aspect, domnul judecător a menționat că poziția nr.419/2005 din registrul de executări penale al Tribunalului Brașov privind executarea pedepsei de 15 ani închisoare aplicată condamnatului Gorbunov Serghei a fost închisă în momentul în care s-a primit adresa de încarcerare a acestui condamnat, respectiv în luna mai 2006, deci anterior dispunerii întreruperii executării pedepsei de către Tribunalul Dolj, în luna mai 2008. Acest lucru s-a făcut în acord cu opinia exprimată de teoreticienii procedurii penale, potrivit cu care, poziția în registrul de punere în executare a hotărârilor penale este închisă în momentul primirii procesului-verbal de încarcerare și nu la o dată ulterioară, când condamnatul este reîncarcerat la expirarea întreruperii executării pedepsei.

9.S-a reținut că nu s-a implicat în mod corespunzător în vederea organizării eficiente a activității administrativ judiciare a Secției penale, potrivit atribuției prev. de art.26 lit.f din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Cu privire la această constatare, a susținut că nu se poate reține că la nivelul compartimentului executări penale a existat o practică privind modul de evidențiere a întreruperilor executării pedepselor, care să nu fie conformă vreunei dispoziții legale sau regulamentare clare și precise. A mai menționat că, în anii 2007-2008, s-a preocupat de pregătirea profesională a personalului din subordine, desfășurând învățământul profesional potrivit planificării pe care a întocmit-o, una dintre teme fiind „Legea nr.275/2006 privind executarea pedepselor”.

Cât privește pregătirea profesională a personalului auxiliar, a susținut că această atribuție revine vicepreședintelui instanței și judecătorului delegat pentru pregătirea profesională a personalului auxiliar.

10.S-a reținut exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale, prev. de art.51 alin.1 lit.b, alin.3, 5 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Domnul judecător a apreciat că verificarea aptitudinilor manageriale nu s-a făcut în mod corespunzător, raportat la prevederile art.51 alin.6 din Legea nr.303/2004 republicată, ci s-a verificat doar un caz particular, cel al situației întreruperii executării pedepsei aplicate condamnatului Gorbunov Serghei, care reprezintă un procent foarte mic din ansamblul activității și atribuțiilor președintelui de secție.

11.S-a reținut că „nu au fost luate măsurile prevăzute de lege pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, cu consecința rămânerii în libertate a condamnatului Gorbunov Serghei și după expirarea perioadei pentru care s-a acordat întreruperea executării pedepsei”.

A susținut domnul judecător că motivația reținută nu este temeinică, pentru motivele expuse la pct.1 și 2. În plus, a precizat că, din interpretarea prev. art.457 alin.2 C.p.p., rezultă că, dacă la expirarea termenului de întrerupere condamnatul nu se prezintă la locul de deținere, instituția care ia măsuri în vederea executării în continuare a mandatului este unitatea penitenciară, care va constata sustragerea condamnatului de la executarea în continuare a pedepsei la data la care condamnatul trebuia să se prezinte la locul de deținere.

Astfel cum rezultă din adresa nr.67653/17.02.2009 a I.P.J. Brașov - Serviciul de Investigații Criminale, abia în data de 05.11.2008 Penitenciarul Craiova a comunicat acestei instituții că la data de 16.08.2008 a expirat perioada de întrerupere a executării pedepsei privind pe condamnatul Gorbunov Serghei. De asemenea, de abia la data de 12.12.2008 Tribunalul Brașov a fost înștiințat prin adresa nr.239692/04.12.2008 a I.P.J. Brașov - Serviciul de Investigații Criminale că numitul Gorbunov Serghei Victor a fost dat în urmărire națională prin dispoziția I.G.P.R. nr.25225/03.12.2008, întrucât nu a fost găsit. Prin urmare, de la data de 12.12.2008 începe să curgă termenul de 1 an prev. de art.123 alin.1 teza fin. din Hotărârea nr.387/2005, republicată, în care Biroul executări

penale din cadrul Tribunalului Braşov urma să efectueze revenire la organul la care se afla spre executare mandatul, respectiv către I.P.J. Braşov - Serviciul de Investigaţii Criminale.

În final, domnul judecător a solicitat reevaluarea situaţiei reţinute şi a măsurii dispuse în baza art.51 alin.1 lit.b alin.3 şi 5 din Lega nr.303/2004, republicată.

În susţinerea contestaţiei, domnul judecător a ataşat un set de înscrisuri. De asemenea, prin adresa nr. 516/35/24.03.2006 au fost înaintate opiniile exprimate de judecătorii din cadrul Secţiei Penale a Tribunalului Braşov în susţinerea contestaţiei domnului judecător Năstase Dan Iulian.

La data de 20.05.2009, domnul judecător Năstase Dan Iulian a depus la Consiliul Superior al Magistraturii concluzii scrise privind contestaţia formulată împotriva Hotărârii Secţiei pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 47 din data de 05.02.2009.

În cuprinsul concluziilor scrise domnul judecător a solicitat admiterea contestaţiei formulate şi anularea hotărârii menţionate întrucât ar fi fost luată cu încălcarea procedurii privind revocarea din funcţiile de conducere.

A susţinut că inspecţia care s-a efectuat în data de 02.02.2009 la Tribunalul Braşov a vizat activitatea Biroului executări penale a Tribunalului Braşov, şi nu activitatea de management a instanţei, neexistând o hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind efectuarea unui control al managementului secţiei penale a Tribunalului Braşov.

S-a mai arătat de către domnul judecător că, în cazul constatării altor deficienţe, care nu au făcut obiectul inspecţiei, Consiliul Superior al Magistraturii ar fi trebuit să hotărască completarea inspecţiei, nu să dispună prin hotărâre revocarea sa din funcţia de conducere şi doar pe baza unei note, nu a unui raport de inspecţie.

De asemenea, domnul judecător a susţinut că i-a fost încălcat dreptul la apărare deoarece nu i-a fost adus la cunoştinţă, cu ocazia efectuării inspecţiei, că se fac şi verificări privitoare la managementul secţiei penale, nu doar cu privire la activitatea Biroului de executări penale a Tribunalului Braşov, pentru că nu i-a fost adus la cunoştinţă motivul pentru care a fost citat telefonic în vederea prezentării la Consiliul Superior al Magistraturii în data de 05.02.2009, întrucât pe ordinea de zi a Secţiei pentru

judecători a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 05.02.2009 nu figura vreun punct privind verificările efectuate la Tribunalul Braşov, iar nota de inspecţie i-a fost comunicată chiar la începutul discutării acesteia în şedinţa secţiei, neavând posibilitatea pregătirii în mod efectiv a apărării.

S-a mai susţinut că, în cazul constatării unor deficienţe, Consiliul Superior al Magistraturii ar fi trebuit, în acord cu practica anterioară, să acorde un termen pentru remedierea acestora şi că ar fi trebuit respectată echitatea procedurii.

Domnul judecător a susţinut că procedura nu a fost echitabilă, deoarece, în timpul efectuării verificărilor, domnul preşedinte al Consiliului Superior al Magistraturii a făcut o declaraţie de presă în care preciza că există deficienţe grave.

În privinţa aspectelor de fond, domnul judecător a reiterat motivele dezvoltate mai sus.

Analizând contestaţia formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reţine următoarele:

Referitor la susţinerile contestatorului privind legalitatea controlului efectuat de către Inspecţia Judiciară, Plenul constată că verificările nu au fost dispuse în baza unei hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii şi nici nu erau cuprinse în Planul de activitate al Inspecţiei Judiciare pe anul 2009.

Ca urmare a publicării în mass-media, în cursul zilei de 31 ianuarie 2009, a mai multor informaţii în care se făceau aprecieri critice referitoare la o hotărâre judecătorească, prin care s-a dispus întreruperea executării pedepsei aplicate condamnatului Gorbunov Serghei Victor şi, în condiţiile în care erau semnalate aspecte referitoare la activitatea unor judecători şi procurori, de natură a le afecta independenţa sau imparţialitatea ori a crea suspiciuni cu privire la aceasta, s-a dispus de către preşedintele Consiliului Superior al Magistraturii, în virtutea prerogativelor conferite de art. 24 alin. (3) şi (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, verificarea aspectelor sesizate.

Articolul 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prevede expres: „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul şi obligaţia de a se sesiza şi din oficiu pentru a apăra judecătorii şi procurorii împotriva

oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar cea suspiciuni cu privire la acestea”.

În conformitate cu dispozițiile art. 42¹ alin. 1 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/24.08.2005, cu modificările și completările ulterioare, „verificările și controalele în domeniile specifice de activitate (ale Inspecției Judiciare) se fac din dispoziția Plenului, secțiilor, președintelui sau vicepreședintelui Consiliului”.

Ordinul rezolutiv din 2 februarie 2009 al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii reprezintă o sesizare din oficiu a Consiliului în sensul art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Sesizarea a fost înaintată Inspecției Judiciare la data de 2 februarie 2009 și a fost înregistrată, în baza rezoluției inspectorului șef, la ambele servicii, respectiv Serviciul inspecției judiciare pentru judecători și Serviciul inspecției judiciare pentru procurori, în raport de aspectele ce vizau atât activitatea unor judecători, cât și activitatea unor procurori.

Prin ordin rezolutiv al inspectorului șef a fost desemnată o echipă de inspectori pentru a verifica aspectele sesizate.

Verificările s-au desfășurat cu respectarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, nu au vizat conținutul unor hotărâri judecătorești supuse căilor legale de atac și autoritatea de lucru judecat.

Inspectorul desemnat a luat legătura cu președintele Tribunalului Brașov, comunicându-i obiectivele controlului efectuat la data de 2 februarie 2009, având, de asemenea, o comunicare permanentă cu conducerea instanței, pe parcursul verificărilor.

Prin Hotărârea nr.47 din data de 05 februarie 2009, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât revocarea din funcția de președinte al Secției penale a Tribunalului Brașov a domnului judecător Năstase Dan Iulian, începând cu data de 05.02.2009, în temeiul dispozițiilor art.51 alin.1 lit.b), alin. 3 și 5 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a deficiențelor constatate la nivelul compartimentului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov și față de consecințele generate de existența acestora, în raport cu atribuțiile președintelui Secției penale a

acestei instanțe prevăzute de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

În considerentele hotărârii Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a reținut modul defectuos de organizare de la compartimentul executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov determinat, în principal, de activitatea domnului judecător Dan Năstase Iulian, în calitate de președinte al Secției penale a Tribunalului Brașov, care nu s-a implicat în mod corespunzător în vederea organizării eficiente a activității administrativ judiciare a Secției penale, prin aceea că în cursul anului 2008 a efectuat un singur control, de altfel formal.

Totodată, au fost reținute lipsa de preocupare a președintelui Secției penale a Tribunalului Brașov, domnul Năstase Dan Iulian, în vederea stopării practicii privind modul de evidențiere, în ceea ce privește întreruperea executării pedepsei, lipsa de capacitate privind planificarea activităților, lipsa de preocupare pentru pregătirea profesională a personalului din subordine și lipsa capacității de sesizare și de soluționare a oricărui fel de deficiențe, care, în fond, reprezintă, de altfel, indicatori privind nivelul activității unei persoane cu funcție de conducere.

Având în vedere contestația formulată, în raport cu dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 51 alin. 1 lit. b, alin. 3 și 5 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că Hotărârea nr.47 din data de 05 februarie 2009 a Secției pentru judecători este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

Prin sentința penală nr.359/S/7 iulie 2005, pronunțată de către Tribunalul Brașov - Secția penală, în dosarul nr.1760/2004, rămasă definitivă prin decizia penală nr.2353/11 aprilie 2006, pronunțată în dosarul nr.22429/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală, numitul Gorbunov Serghei Victor, cetățean moldovean, cu domiciliul în Republica Moldova, a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 15 ani de închisoare.

După comunicarea extrasului deciziei penale pronunțate în recurs, transmis Tribunalului Brașov, ca instanță de executare, la data de 3 mai 2006, a fost emis mandatul de executare al pedepsei închisorii nr.419/2005.

Mandatul de executare al pedepsei închisorii a fost operat în Registrul de executări penale, la Biroul de Executări Penale al Tribunalului Brașov - Secția penală, la poziția nr.419/2005, unde au fost înscrise ori înregistrate celelalte dispoziții din hotărârile penale, ce urmau a fi puse în executare.

În ziua emiterii extrasului, care a fost data de 3 mai 2006, conform adresei, instanța de executare a transmis mandatul de executare al pedepsei închisorii Penitenciarului București, în dublu exemplar. În registru a fost trecută data de 3 aprilie 2006, însă aceasta din urmă a reprezentat o eroare materială.

La data de 15 mai 2006, numitul Gorbunov Serghei, aflat în stare de deținere, a fost transferat la Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță Codlea, iar, la data de 26 aprilie 2007, a fost transferat la Penitenciarul de Maximă Siguranță Craiova.

Condamnatul Gorbunov Serghei Victor a formulat la Tribunalul Dolj mai multe cereri de întrerupere a executării pedepsei de 15 ani închisoare, una dintre ele constituind obiectul dosarului nr.1932/63/2008, ce a fost soluționat prin sentința penală nr.178 din 5 mai 2008, în sensul admiterii cererii de întrerupere a executării pedepsei pe o perioadă de trei luni, iar, pe durata întreruperii executării pedepsei, condamnatului i s-au impus obligațiile prevăzute de art.453¹ din Codul de procedură penală.

În baza acestei sentințe, Tribunalul Dolj a comunicat adrese cu conținutul hotărârii, prin fax și prin poștă, către Tribunalul Brașov, iar, la 16 mai 2008, instanța a făcut o nouă comunicare a adreselor respective prin sistemul poștal, așa cum rezultă din borderoul de expediere a corespondenței, depuse la Oficiul P.T.T. nr. 3 Craiova, nr.1859 din 16 mai 2008.

Astfel, la data de 6 mai 2008, prin fax, și la data de 9 mai 2008, cu adresa nr.1932/63/2008, aflată în plicul trimis la 6 mai 2008, a fost transmisă la Tribunalul Brașov, ca instanță de executare, de către Tribunalul Dolj - Secția penală, comunicarea sentinței penale nr.178/5 mai 2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 1932/63/2008 al acestei instanțe.

În comunicarea respectivă, a fost prevăzut în întregime dispozitivul sentinței penale mai sus-arătate, precum și elemente suplimentare referitoare la dispozițiile art.457 alin.2 din Codul de procedură penală, privitoare la evidența întreruperilor acordate și la formalitățile ce trebuie efectuate după expirarea termenului de întrerupere.

În cuprinsul adresei sus menționate s-a arătat că: „urmează a se opera în evidențele dumneavoastră această întrerupere a executării pedepsei și la expirare să luați măsurile corespunzătoare pentru reîncarcerarea condamnatului, dacă nu se prezintă la locul de deținere”.

Adresele respective poartă viza de primire a președintelui de secție Năstase Dan Iulian, care consemnează și dispune trimiterea lor „la Biroul Executări Penale”.

Din cercetările efectuate s-a constatat că, adresele respective nu au fost înregistrate în registrul general de dosare, deoarece, ca practică, la instanța respectivă, corespondența pentru compartimentul executări penale, primită la Serviciul Registratură, se predă președintelui de secție, care, după ce o vizează, o transmite grefierului delegat la Biroul de Executări Penale, cum se menționează, de altfel, și într-un referat întocmit de doamna Dorina Angheluță, grefier arhivar registrotor.

La data de 19 mai 2008, a fost înregistrată la Tribunalul Brașov - Secția penală o nouă comunicare a dispozitivului sentinței penale nr.178/5 mai 2008, pronunțată de către Tribunalul Gorj - Secția penală, în dosarul nr. 1932/63/2008, cu precizarea că, de data aceasta, comunicarea privește doar conținutul dispozitivului, arătându-se, în plus, că sentința este definitivă.

Și această adresă a fost transmisă președintelui de secție, care, prin același model de viză, a transmis-o Biroului de Executări Penale.

La data respectivă, grefierul delegat la Biroul de Executări Penale era Camelia Moraru, persoană care, primind aceste relații, referitoare la soluția de întrerupere a executării pedepsei, a consemnat în Registrul de evidență și de punere în executare a sentințelor penale, deschis pe anul 2005, poziția de executări penale nr.419 (pagina 37), la rubrica (nr.26), privind date despre întreruperea executării pedepsei, următoarele mențiuni: „Dosar 1932/62/2008; Tribunalul Dolj; admis întrerupere executare pedeapsă pe 3 luni; sentința penală nr. 178/5.05.08; Expiră 16.08.08”.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că, în mod corect, Secția pentru judecători a reținut faptul că grefiera Moraru Camelia nu a efectuat mențiuni privind comunicarea sentinței Tribunalului Dolj și în registrul ori evidența referitoare la întreruperile de executări ale pedepselor, de altfel acest registru fiind ținut de ani de zile sub forma unui caiet studentesc, de matematică, cu următoarele rubrici: numărul curent, numele și prenumele condamnatului, numărul sentinței și numărul dosarului prin care s-a soluționat cererea de întrerupere ori de amânare, precum și numărul sentinței de fond și perioada amânării ori întreruperii.

Registrul referitor la întreruperile de executări ale pedepselor nu cuprinde rubrici care sunt necesare exact scopului pentru care a fost instituită această evidență, și anume: cele referitoare la efectuarea formalităților legale, pentru aducerea la îndeplinire a mandatului ori la emiterea lui, după perioada întreruperii ori amânării executării pedepsei.

Astfel, nu este specificat în mod expres, pentru fiecare situație în parte, care este natura juridică a cauzei amânării ori întreruperii executării pedepsei, mai mult decât atât, sunt trecute și mențiuni referitoare la alte soluții, spre exemplu, de revizuire.

Nu există o rubrică referitoare la reluarea formalităților necesare pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare a pedepsei închisorii, adică pentru reîncarcerarea persoanelor condamnate care au beneficiat de întreruperea executării pedepsei, situație în care ar fi trebuit să cuprindă nu numai revenirile, pentru a se efectua la timp, dar și pentru a putea fi verificate mai rapid, ci și dovada reîncarcerării, moment în care poziția din evidențe poate fi închisă.

Închiderea pozițiilor din acest registru „ad-hoc” se realizează prin simpla barare, cu o linie oblică, a fiecărui element ce constituie cuprinsul rubricii, această practică greșită existând de ani de zile, fără a fi stopată de persoanele cu atribuții de control.

Din verificările efectuate, a rezultat că grefiera Moraru Camelia avea o agendă, în care își trecea anumite elemente privind activitatea zilnică ori lucrările de efectuat.

În luna mai 2008, doamna grefier a notat în această agendă, la pagina zilei de miercuri 6 august (2008): „sentința penală nr. 359/2005, Gorbunov, întrerupere executare pedeapsă - 3 luni, expiră”, precizând că obișnuia, pentru efectuarea lucrărilor la timp, să-și noteze activitățile de efectuat într-un timp anterior datei la care trebuia să facă operațiunea respectivă. În speță, și-a notat data de 6 august, cu o perioadă de 10 zile

anterior datei de 16 august 2008, când expira perioada de întrerupere a executării pedepsei.

În luna mai 2008, în contextul planificării concediilor de odihnă ale personalului pe anul respectiv, mai bine-zis, la data de 22 mai 2008, grefierei Moraru Camelia i s-a aprobat efectuarea concediului legal de odihnă de către conducerea instanței, aprobându-se, inițial, ca acesta să fie efectuat începând cu data de 21 iulie 2008, până la data de 26 august 2008, iar, ulterior, doar pentru perioada 23 iulie 2008 - 22 august 2008, perioadă în care, într-adevăr, a efectuat concediul legal de odihnă pentru anul 2008, așa cum rezultă, de altfel, și din fișa de pontaj.

În perioada în care grefierul Moraru Camelia și-a efectuat concediul de odihnă a fost desemnată să efectueze activitățile specifice compartimentului de executări penale, doamna Ciociu Carmen.

Acesteia i s-au stabilesc în concret atribuțiile de serviciu la data de 2 iunie 2008, prin emiterea de către doamna judecător Aurelia Munteanu, președinta Tribunalului Brașov, a fișei postului (nr.57), care a fost luată la cunoștință de către ocupantul postului, doamna Ciociu Carmen, la data de 11 iunie 2008, în fișa postului fiind prevăzut că are atribuții în materie de punere de executare a dispozițiilor din sentințele penale.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, în mod corect, Secția pentru judecători a constatat că, la data de 16 august 2008, data la care expira perioada de întrerupere a executării pedepsei privind pe condamnatul Gorbunov Serghei Victor, în cadrul instanței de executare nu s-a luat nicio măsură privind reîncarcerarea condamnatului. De asemenea, nu a fost luată nicio măsură nici la venirea din concediu a doamnei grefier Moraru Camelia, titularul compartimentului executări penale, aceasta neverificând lucrările efectuate de către doamna grefier Ciociu Carmen.

Plenul reține că a fost verificată agenda în cuprinsul căreia se făceau mențiuni privind activitățile ce urmau a fi efectuate la compartimentul executări penale, constatându-se că „la ziua de 6 august 2008”, mențiunile privind expirarea întreruperii executării pedepsei, erau marcate cu două linii încrucișate, în formă de „x”, ceea ce semnifica, din punctul de vedere al uzanței grefierei Moraru Camelia, că acea activitate menționată în agendă era efectuată.

Ambele doamne grefier au susținut că nu au efectuat barările respective, contrazicându-se astfel.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că nu s-a putut stabili cu exactitate și în mod coroborat cine anume a efectuat acea barare, ceea ce reprezenta, conform modalității de lucru a persoanelor implicate, că activitatea era efectuată.

În măsura în care revenirea pentru reîncarcerare ar fi fost efectuată, ar fi trebuit trecută în ambele registre, general și special, de întrerupere, ceea ce nu s-a întâmplat.

Plenul va reține ca justificată aprecierea Secției pentru judecători, potrivit căreia neefectuarea activităților de revenire și înregistrare poate fi imputată, în principal, doamnei grefier Moraru Camelia, care era titulara acestui compartiment, și știa că în perioada concediului de odihnă a fost substituită de o persoană lipsită de experiență, care nu apucase să-și însușească ori să deprindă activitățile specifice acestui birou, împrejurare ce a intervenit în lipsa unor controale temeinice ale judecătorilor delegați la Biroul de executări penale și a luării măsurilor corespunzătoare la nivelul secției de către președintele de secție, pentru buna organizare și funcționare a compartimentelor instanței.

La data de 12 decembrie 2008 a fost înregistrată la Biroul Executări Penale al Tribunalului Brașov adresa nr.239692 din 4 decembrie 2008 a Inspectoratului de Poliție al Județului Brașov - Serviciul de Investigații Criminale, prin care se face cunoscut că numitul Gorbunov Serghei Victor a fost dat în urmărire națională prin Dispoziția Inspectoratului General al Poliției Române nr.25225/3 decembrie 2008, întrucât condamnatul nu a fost găsit.

În cuprinsul acestei adrese se specifica faptul că numitul Gorbunov Serghei Victor a beneficiat de întreruperea executării pedepsei până la data de 16 august 2008 și nu s-a mai prezentat pentru reîncarcerare, precum și faptul că, în conformitate cu prevederile art.422 alin.3¹ din Codul de procedură penală, se anexează o comunicare a xerocopiei procesului-verbal de punere în aplicare a mandatului.

De asemenea, s-a precizat că, originalul mandatului de executare a pedepsei închisorii se află la dosarul de la penitenciar.

Analizând procesul-verbal atașat, Plenul a reținut că organele de poliție l-au căutat pe condamnatul Gorbunov Serghei Victor la data de 10 noiembrie 2008, la adresa din

localitatea Braşov, str. Fragilor nr.1, ap.15 şi au constatat că nu mai locuieşte acolo, lucru confirmat de un martor, din „Braşov, str. Fragilor nr. 1, bl. A.27, ap. 15”. Din rechizitoriul nr.296/P/2004 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Braşov, rezultă că persoana respectivă a locuit la un apartament în „ Braşov, str. Fragilor nr. 1, bl. A.27, sc. 2, ap. 18”, închiriat de numita Daniela Gârlea, concubina lui Gorbunov Serghei Victor.

Menţiunea privind darea în urmărire naţională a persoanei condamnate a fost menţionată în registrul de evidenţă şi punere în executare a sentinţelor penale.

La data de 21 ianuarie 2009, a fost emisă adresa nr.31199 a Direcţiei Generale a Finanţelor Publice a municipiului Braşov, prin care instanţa de executare, Tribunalul Braşov, a fost încunoştinţată că obligaţiile de plată, reprezentând cheltuielile judiciare avansate de stat nu pot fi executate, deoarece debitorul se află în stare de insolvabilitate.

Această adresă a fost înregistrată la instanţă, astfel cum rezultă din ştampila aplicată, la data de 26 ianuarie 2009, dată la care a fost înregistrată în registrul respectiv.

În acest moment, doamna grefier Moraru Camelia a apreciat că dispoziţiile din hotărârile penale de la poziţia respectivă din registru sunt efectuate, astfel că a menţionat la rubrica intitulată „menţiuni de felul cum s-a închis poziţia şi data predării dosarului în arhivă (nr. 33)” executat (sub forma Exec.), ceea ce însemna că au fost efectuate toate formalităţile legale pentru punerea în executare a dispoziţiilor din hotărârea penală.

Ulterior datei de 26 ianuarie 2009, fără a se putea stabili cu exactitate, domnul judecător Bogdan Benegui a semnat ultima poziţie de la rubrica „semnătura judecătorului delegat cu executarea”, ceea ce atestă, în primul rând, că a constatat personal că activităţile de punere în executare au fost îndeplinite, situaţie care este însă contrazisă de faptul că nu exista dovada de (re)încarcerare, atâta vreme cât condamnatul fusese dat în urmărire naţională şi era consemnat acest lucru.

Având în vedere faptul că domnul judecător Benegui începând cu data de 2 februarie 2009 a intrat în concediu de odihnă, până la data de 6 februarie 2008, cererea fiind aprobată de preşedintele de secţie la 23 ianuarie 2009, rezultă, cel mai probabil, că închiderea poziţiei s-a efectuat într-o perioadă cuprinsă între data de 26 ianuarie 2009 şi 30 ianuarie 2009, iar nu la data de 21 ianuarie 2009, ziua emiterii adresei de către organele financiare, cum a precizat într-o notă de relaţii grefiera Moraru Camelia.

Plenul constată că s-a putut reține cu certitudine de către Secția pentru judecători faptul că după ce a operat adresa de insolvabilitate, grefierul Moraru Camelia a predat dosarul domnului judecător delegat Bogdan Benegui, care a semnat și a confirmat închiderea poziției, după care grefiera a predat dosarul în arhivă.

Grefiera Moraru Camelia a susținut că, a doua zi, după ce a predat dosarul în arhivă, a observat că „dosarul nu trebuia predat în arhivă”, motiv pentru care a șters din registru cu pastă corectoare „închiderea poziției”, adică mențiunea privind felul în care s-a închis poziția și semnătura judecătorului, situație în care a cerut din nou arhivei penale să readucă dosarul la Biroul de executări penale, fără a anunța acest lucru persoanelor cu atribuții de control, împrejurare ce atestă necunoașterea dispozițiilor legale referitoare la anularea unor mențiuni, îndreptări de eroare materială sau semnificația semnăturii personale.

În acest context, a consemnat, în creion, în registru, sub cele două rubrici șterse, cu pastă corectoare, mențiunea privind: „Ev[idență] m[andat]; îl va aduce Cătă(lin), în februarie 2009”, ceea ce însemna că urma a fi adus la data de 2 februarie 2009, lucru care s-a întâmplat, însă la solicitarea efectuată cu ocazia controlului.

Având în vedere această situație de fapt Secția pentru judecători a reținut justificat că nu au fost efectuate formalitățile legale de către Biroul de executări penale al Secției penale a Tribunalului Brașov, privitoare la punerea în executare a mandatului de executare a pedepsei închisorii nr.419 din 3 mai 2005 emis pe numele condamnatului Gorbunov Serghei Victor.

De asemenea, a constatat lipsa unui control temeinic și a unor îndrumări necesare ale judecătorilor delegați, din registrul de control reieșind că aceștia nu au efectuat în anul 2008 nicio activitate de pregătire profesională efectivă a personalului auxiliar de specialitate și nici nu au fost efectuate controale la compartimentul executări penale.

S-a mai constatat și o lipsă de preocupare și implicare activă a președintelui Secției penale care a repartizat adresa Biroului de executări penale fără a observa faptul că Tribunalul Dolj solicita Tribunalului Brașov să ia măsurile de reîncarcerare. Situația respectivă ar fi trebuit să fie vizibilă, atâta vreme cât era contrară „practicii curente” de până atunci a instanței de executare, ceea ce ar fi necesitat discutarea ei imediat atât la nivelul secției, cât și în cadrul compartimentului executări penale, inclusiv lămurirea

acestei situații cu Tribunalul Dolj, care solicitase Tribunalului Brașov să ia măsuri pentru reîncarcerare.

Analizând argumentul contestatorului privind necompetența instanței de executare de a lua măsuri cu privire la reîncarcerarea condamnatului Gorbunov Serghei Victor, față de dispozițiile art. 454 alin. 2 și art. 457 C.p.p., Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acesta nu este întemeiat.

În mod corect, Secția pentru judecători, din coroborarea dispozițiilor art.454 alin.2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța de executare ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, iar judecătorul delegat al instanței de executare are obligația să verifice periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat amânarea executării pedepsei și, când constată că aceasta a încetat, să ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, cu dispozițiile art.2¹, al art. 457 din Codul de procedură penală, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 356/2006, în temeiul cărora dispozițiile art.454 alin.2 se aplică și în ceea ce privește evidența întreruperii executării pedepsei, a reținut că revine și instanței de executare obligația de a efectua formalitățile necesare pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare privind pedeapsa închisorii, asupra căreia s-au pronunțat hotărâri de întrerupere a executării acesteia, în caz contrar dispozițiile anterior menționate ar fi practic lipsite de orice eficiență.

Chiar dacă legea stabilește, în mod expres că, dacă la expirarea termenului de întrerupere cel condamnat nu se prezintă la locul de deținere, administrația locului de deținere este cea care trimite o copie de pe mandatul de executare organului de poliție, aflat la locul de deținere, în vederea executării, această situație nu exclude obligația instanței de executare, care are rolul tocmai de a verifica activitatea autorităților administrative, de a efectua reveniri către organele de poliție, pentru a afla stadiul punerii în executare, la fel cum efectuează reveniri și în situația în care inculpatul nu a fost prins într-o anumite perioadă de timp, ceea ce impune darea în urmărire locală, națională, ori internațională, cu reveniri periodice la un interval de câteva luni sau 1 an.

Susținerea domului Năstase Dan Iulian, în sensul că judecătorul delegat este obligat să verifice periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat întreruperea doar în situația în care nu a fost stabilit un termen pentru care s-a dispus întreruperea executării

pedepsei, deoarece art. 457 alin. 2¹ C.p.p. nu face referire la art. 454 alin. 2 C.p.p. în întregime, ci doar la teza a II-a din acest text de lege, este vădit neîntemeiată.

Modalitatea de interpretare a textelor legale menționate nu poate fi primită. Obligația instituită de art. 457 C.p.p., privind ținerea evidențelor întreruperilor acordate de către instanța de executare presupune atât obligația acesteia de a efectua înregistrările necesare, cât și obligația de a verifica activitatea autorităților administrative, de a efectua reveniri către organele de poliție, pentru a afla stadiul punerii în executare, la fel cum efectuează reveniri și în situația în care inculpatul nu a fost prins într-o anumite perioadă de timp, ceea ce impune darea în urmărire locală, națională, ori internațională, cu reveniri periodice la un interval de 1 an. Aceste obligații revin judecătorului delegat, așa cum rezultă din dispozițiile art. 27, 117 și 123 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, referitoare la punerea în executare a hotărârilor penale. Deși normele respective nu vizează expres întreruperea executării pedepsei, totuși ele sunt dispoziții generale privind executarea pedepselor privative de libertate, de la care nu se poate deroga decât în condițiile legii.

Cu privire la justificarea contestatorului Năstase Dan Iulian, referitoare la lipsa menționării întreruperii executării pedepsei condamnatului Gorbunov Serghei Victor în registrul separat de evidență a întreruperilor executărilor, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că aceasta nu poate fi avută în vedere.

Astfel, potrivit art. 457 alin. 2 C.p.p., instanța de executare are obligația de a ține evidența întreruperilor acordate, iar, potrivit art. 83 punctul 13 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții referitoare la Registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor penale, „Evidența în legătură cu amânarea sau întreruperea executării pedepselor privative de libertate, a măsurii educative a internării minorului într-un centru de reeducare și a plății amenzii, eșalonată în rate lunare, se ține separat.”

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că aceste dispoziții respectă condițiile menționate în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la claritatea, accesibilitatea și previzibilitatea normelor juridice, iar dispozițiile art. 124 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, potrivit cărora „Orice

modificare survenită în executarea hotărârii, după rămânerea definitivă a acesteia, va fi menționată atât în registrul de executări, cât și pe hotărârea aflată la dosar și la mapa de hotărâri. Dacă modificarea se face printr-o hotărâre judecătorească, numărul și data acesteia vor fi menționate la poziția respectivă din registrul de executări, iar dacă hotărârea ultimă a fost pronunțată de aceeași instanță, se va face trimitere și la noua poziție deschisă în registru.”, privesc registrul de executări, iar nu registrul separat de evidență al întreruperilor, astfel că pretinsa lipsă de calitate a legii este nejustificată.

Împrejurarea că alte instanțe judecătorești au aceeași modalitate de ținere a evidenței întreruperilor executărilor penale, precum și o eventuală neanalizare a practicii Biroului executări penale din cadrul Tribunalului Dolj nu pot conduce la aprecierea că activitatea Tribunalului Brașov, constând în lipsa înregistrării întreruperii executării pedepsei numitului Gorbunov Serghei Victor ar fi una conformă dispozițiilor legale. De asemenea, faptul că Tribunalul Dolj nu a dispus prin încheiere efectuarea măsurilor de reîncarcerare, astfel cum ar fi trebuit în opinia contestatorului, conform art.132, 133 și 135 C.p.p., ci printr-o adresă, nu reprezintă un argument pentru neerespectarea dispozițiilor legale de către instanța de executare. Efectuarea menținunilor privind întreruperea executării pedepsei, dispusă de Tribunalul Dolj, în registrul de executări, nu poate suplini lipsa existenței acestei mențiuni într-un registru separat de evidență a întreruperilor.

În mod justificat Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a constatat existența unor grave deficiențe în organizarea și funcționarea biroului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, în legătură cu faptul că:

- adresele prin care Tribunalul Dolj a comunicat Tribunalului Brașov, conținutul, respectiv dispozitivul sentinței penale nr.178 din data de 5 mai 2008 prin care s-a dispus admiterea cererii formulate de condamnatul Gorbunov Serghei Victor prin care a solicitat întreruperea executării pedepsei, nu au fost înregistrate în Registrul general de dosare, cu toate că potrivit dispozițiilor art.83 alin.1 pct.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, se înregistrează în registru, sub același număr, toate cererile depuse ulterior sau corespondența în legătură cu dosarul.

- registrul referitor la amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate, ținut într-un mod rudimentar, sub forma unui caiet studențesc, nu cuprindea toate rubricile necesare scopului pentru care a fost instituită această evidență,
- deși evidența în legătură cu amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate, a măsurii educative a internării minorului într-un centru de reeducare și a plății amenzi, se ține separat, în conformitate cu prevederile art.83 alin.1 pct.13 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, din verificările efectuate a reieșit că mențiunile corespunzătoare privind comunicarea sentinței Tribunalului Dolj nu au fost efectuate și evidența privind amânarea sau întreruperea executării pedepsei, precum și faptul că în această evidență sunt trecute mențiuni referitoare la alte soluții decât cele prevăzute de regulament.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu poate reține susținerea domnului judecător Năstase Dan Iulian în sensul că adresa nr. 1932/63/2008 emisă de Tribunalul Dolj-Secția Penală, ce conține comunicarea sentinței penale nr. 178/05.05.2008 privind întreruperea executării pedepsei privative de libertate aplicată condamnatului Gorbunov ar reprezenta un incident în legătură cu executarea, iar nu o cerere sau corespondență în legătură cu dosarul pentru a fi consemnată în Registrul general de dosare.

Potrivit art. 83 pct. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, „în Registrul general de dosare se trec, în ordinea intrării, toate dosarele înregistrate la judecătorii, tribunale, tribunale specializate, curți de apel sau la secțiile acestora, cu rubricile stabilite în acest scop; sub același număr se vor înregistra toate cererile depuse ulterior sau corespondența în legătură cu dosarul.”

Prin urmare, absolut toate cererile și corespondența, referitoare la un dosar, atât anterior pronunțării unei hotărâri, cât și ulterior, se vor înregistra în acest registru. Nu vor fi înregistrate documentele care nu au legătură cu dosarele instanței, însă adresa Tribunalului Dolj era un document ce privea dosarul în care s-a pronunțat pedeapsa a cărei întrerupere a fost dispusă.

Totodată, susținerile domnului judecător Năstase Dan Iulian privind lipsa unei reglementări corespunzătoare a rubricilor pe care ar trebui să le cuprindă un Registru de amânare sau întrerupere a executării pedepsei nu sunt întemeiate. Astfel, o asemenea carență legislativă a fost constată și în cuprinsul hotărârii contestate, însă aceasta nu

poate justifica pe deplin lipsa de preocupare a judecătorului delegat la Biroul executări penale, care este obligat să-și îndeplinească atribuțiile prevăzute de art. 27 din Regulamentul de organizare interioară al instanțelor judecătorești.

Plenul apreciază că în mod justificat Secția pentru judecători a constatat că în cazul întreruperii executării pedepsei trebuie menționate nu numai perioada de întrerupere prevăzută în hotărâre, dar și data punerii efective în libertate a persoanei condamnate, mai ales în ceea ce privește amânările de executări de pedeapsă, când hotărârea în anumite situații este executorie, dar este posibil ca data punerii efective în libertate să nu coincidă cu data pronunțării hotărârii și cu data prevăzută în actul respectiv. Evidențierea acestor aspecte, deși nu este prevăzută în regulament, trebuia dedusă din cuprinsul dispozițiilor generale privind întreruperea sau amânarea executării pedepsei. În lipsa acestora, Plenul constată că s-a efectuat o evidență formală, împrejurare ce a condus la lipsa unei reacții adecvate a persoanelor competente să ia măsuri în cazul nerespectării termenului de întrerupere prevăzut în hotărârea instanței.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază corectă reținerea secției pentru judecători referitoare la operațiunea administrativ-jurisdicțională, privitoare la condamnatul Gorbunov, ce trebuia efectuată în concret de către grefiera Ciociu Carmen, persoană care, în perioada efectuării concediului de odihnă (23 iulie - 22 august 2008) de către grefiera Moraru Camelia, a fost înlocuitorul acesteia, precum și de către grefiera Moraru Camelia de la venirea din concediu, care trebuia să verifice activitatea persoanei care a înlocuit-o.

În urma susținerii concursului din data de 14 aprilie 2008, prin Hotărârea nr.16/29 aprilie 2008 a Colegiului de conducere a Tribunalului Brașov, a fost repartizată la Secția penală a Tribunalului Brașov grefiera Carmen Ciociu, însă, a fost angajată ca și grefier la Tribunalul Brașov la data de 5 mai 2008, primind fișa postului la data de 11 iunie 2008.

Motivele neefectuării acestei operațiuni s-au datorat lipsei de experiență de competență și de aptitudini a grefierei Ciociu Carmen, care a fost desemnată la acest compartiment, după o perioadă de câteva luni de la angajare și de la venirea la Secția penală, și la doar o lună și ceva după stabilirea fișei postului, cu toate că anterior își desfășurase activitatea într-un alt domeniu, dar și lipsei de interes și de preocupare a doamnei Moraru Camelia, care nu a efectuat nicio mențiune și nici nu a încunoștințat

judecătorii delegați, aceasta fiind principala responsabilă în neefectuarea actului. Doamna Moraru Camelia era titulara acestui compartiment, își ținea evidențele într-un mod propriu, avea propriul program de activitate, nu a înregistrat sentința de întrerupere în evidența întreruperilor de executare de pedeapsă, ceea ce a îngreunat depistarea ei de către judecătorii delegați, la un control de rutină și nici nu a anunțat această situație judecătorilor delegați, luând decizii de una singură.

Cu atât mai mult cu cât cunoștea lipsa de experiență a grefierei Ciociu Carmen, aspect rezultat din opoziția exprimată de domnul Năstase Dan Iulian la desemnarea acesteia în cadrul compartimentului Executări penale de către colegiul de conducere, președintele Secției penale, prin atribuțiile pe care le deține, de verificare și control, atribuții specifice funcției de conducere, ar fi trebuit să supravegheze îndeaproape activitatea acesteia. De altfel, o altă cauză a neefectuării revenirilor s-a datorat și lipsei de observație de către președintele de secție Năstase Dan Iulian, a adresei primite de la Tribunalul Dolj precum și a faptului că aceasta nu a fost discutată în cadrul Secției penale.

S-a constatat că, în mod greșit, domnul judecător Bogdan Benegui a închis poziția din registrul de executări penale, în condițiile în care nu sosise dovada de (re)încarcerare a condamnatului (punctul de vedere al dumnealui nu a putut fi prezentat din cauza faptului că, în perioada 2-6 februarie 2009, efectuează concediul de odihnă).

Judecătorii delegați nu s-au implicat corespunzător în prelucrarea profesională a grefierului delegat, în ceea ce privește legislația specifică Biroului de executări penale.

Plenul reține că au fost efectuate mențiuni greșite privind modul de închidere a poziției, care au fost determinate de lipsa evidențelor și, în special, a lipsei înregistrării soluției de întrerupere a executării pedepsei în registrul de evidență separată privind întreruperile executării pedepsei.

De asemenea, Plenul constată lipsa unui control temeinic și a unor îndrumări necesare ale judecătorilor delegați, din registrul de control reieșind că nu au efectuat în anul 2008 nicio activitate de pregătire profesională efectivă a personalului auxiliar de specialitate și nici nu au fost efectuate controale la compartimentul executări penale.

A existat o lipsă de preocupare și implicare activă a președintelui Secției penale care a repartizat adresa Biroului de executări penale fără a observa faptul că Tribunalul

Dolj solicita Tribunalului Braşov să ia măsurile de reîncarcerare. Situaţia respectivă ar fi trebuit să fie vizibilă, atâta vreme cât era contrară „practicii curente” de până atunci a instanţei de executare, ceea ce ar fi necesitat discutarea ei imediat atât la nivelul secţiei, cât şi în cadrul compartimentului executări penale, inclusiv lămurirea acestei situaţii cu Tribunalul Dolj, care solicitase Tribunalului Braşov să ia măsuri pentru reîncarcerare.

Din ordinul de serviciu al preşedintelui Tribunalului Braşov, nr.2/15 ianuarie 2008 şi nr. 3/12 ianuarie 2009, rezultă că sunt stabilite ca atribuţii ale judecătorilor delegaţi, printre altele, urmărirea şi controlarea modului în care se comunică mandatele de executare, precum şi supravegherea luării tuturor măsurilor pentru aducerea la îndeplinire a acestora.

Împrejurarea că desemnarea judecătorilor şi a grefierilor delegaţi privind activitatea comartimentului de executări penale pentru anul 2008 s-a făcut prin hotărâre a Colegiului de conducere a Tribunalului Braşov, iar nu de către contestator nu constituie un motiv justificat care să conducă Plenul la o apreciere diferită de cea din cuprinsul hotărârii contestate. Ca şi preşedinte al Secţiei Penale, în coformitate cu disp. art. 26 lit. a, f şi g din Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti, domnul judecător avea atribuţia de a verifica activitatea administrativ-judiciară a personalului secţiei şi atribuţia de a face propuneri de desemnare a judecătorilor care îndeplinesc şi alte atribuţii decât cele de judecată. În măsura în care activitatea unui compartiment era necorespunzătoare, ca şi preşedinte de secţie, domnul judecător avea posibilitatea de a lua măsuri legale pentru remedierea deficienţelor.

Plenul reţine că susţinerea contestatarului privind închiderea poziţiei din registrul de executări de domnul judecător Benegui Bogdan a fost efectuată în mod corect în luna mai 2006, la data încarcerării condamnatului Gorbunov, anterior dispunerii întreruperii pedepsei, nu este relevantă. Este adevărat că, potrivit art. 121 din Regulamentului de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti, poziţiile din registrul de executări penale se închid de către judecătorul delegat după constatarea îndeplinirii mai multor formalităţi, însă menţiunile din Hotărârea nr. 47/05.02.2009 priveau închiderea poziţiei în registrul de evidenţă separată privind întreruperile executării pedepsei, iar nu închiderea poziţiei din registrul de executări penale din luna mai 2006.

În situația în care o astfel de evidență a întreruperilor pedepsei ar fi fost ținută nu doar formal, ar fi trebuit să se evidențieze în registrul respectiv mențiunile privind darea în urmărire națională a persoanei condamnate.

Plenul reține că toate aceste deficiențe constatate cu ocazia controlului efectuat de către Inspekția Judiciară nu sunt cazuri izolate, așa cum corect a apreciat și Secția pentru judecători, ci ele reprezintă o practică conturată de mai mulți ani la nivelul acestui compartiment din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, practică a cărei existență era cunoscută atât de către președintele Secției penale, cât și de către președintele Tribunalului Brașov, care cu ocazia audierii lor în ședința Secției pentru judecători din data de 05 februarie 2009, au declarat că erau la curent cu faptul că activitatea de la Biroul Executări Penale era necorespunzătoare. Deși contestatarul a afirmat ulterior că nu a cunoscut existența unei activități defectuoase în cadrul compartimentului executări penale, susținerea sa este contrazisă atât de afirmațiile anterioare, cât și de constatările efectuate. Oricum, în calitate de președinte al Secției penale din cadrul Tribunalului Brașov, calitate în care a fost numit prin Hotărârea nr.122/21 martie 2007 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, domnului judecător Năstase Dan Iulian îi revenea sarcina de a constata posibilele deficiențe și de a lua toate măsurile necesare pentru remedierea acestora.

Printre atribuțiile de serviciu ale președintelui de secție sunt și acelea referitoare la luarea de măsuri privind organizarea și buna funcționare a secției, a organizării eficiente a activității, activitate ce ar trebui dublată de o implicare activă managerială cu accente deosebite pe cea privind verificarea și controlul, în conformitate cu prevederile art.9 alin.4 coroborate cu cele ale art.26 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.387/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora președintele secției organizează activitatea administrativ - judiciară a secției, iar una dintre principalele sale atribuții o reprezintă și aceea de îndrumare și verificare a activității administrativ – judiciare a personalului secției, astfel cum prevăd dispozițiile de la lit.f) a art.26 alin.1 din Regulament.

Argumentele prezentate în cuprinsul contestației formulate nu justifică înlăturarea celor reținute de Secția pentru judecători, privind modul defectuos de organizare de la

compartimentul executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, care a revinit, în principal, domnului judecător Dan Năstase Iulian, în calitate de președinte al Secției penale a Tribunalului Brașov. Acesta, astfel cum rezultă din verificările efectuate de Inspekția Judiciară, nu s-a implicat în mod corespunzător în vederea organizării eficiente a activității administrativ judiciare a Secției penale, prin aceea că în cursul anului 2008 a efectuat un singur control, de altfel formal, întrucât, în urma acestor verificări președintele Secției penale nu a evidențiat neregularitățile existente și constatate ulterior de Inspekția Judiciară și, de asemenea, se constată lipsa unor controale periodice, cu obiective clare. Lipsa de preocupare a președintelui de secție Năstase Dan Iulian a fost demonstrată și de lipsa luării de măsuri în vederea stopării practicii privind modul de evidențiere în ceea ce privește întreruperea executării pedepsei.

Constatările Secției pentru judecători referitoare la lipsa de capacitate privind planificarea activităților, lipsa de preocupare pentru pregătirea profesională a personalului din subordine și lipsa capacității de sesizare și de soluționare a oricărui fel de deficiențe, care, în fond, reprezintă, de altfel, indicatori privind nivelul activității unei persoane cu funcție de conducere, nu pot fi înlăturare de susținerile domnului judecător privind organizarea unor ședințe de învățământ profesional. Ca și președinte al Secției penale, contestatorul trebuia să anticipeze posibilele deficiențe ce ar putea interveni ca urmare a delegării unui grefier fără experiență și ar fi trebuit să ia măsuri pentru însușirea de către aceasta a atribuțiilor legale. Totodată, nu se poate aprecia că deficiențele constatate au vizat un caz particular, în ciuda faptului că au fost constatate cu ocazia verificărilor întreruperii executării pedepsei condamnatului Gorbunov. Funcționarea deficitară a compartimentului Executări penale nu a vizat un caz izolat, fiind cunoscută activitatea neconformă a acestuia.

Referitor la argumentul privind inechitatea procedurii datorată declarațiilor președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sub presiunea informațiilor apărute în mass-media, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acesta este neîntemeiat, deoarece, pe de o parte o prezentarea pe scurt a situației de fapt a cererilor de întrerupere formulate de condamnatul Gorbunov Serghei Victor nu poate sugera o posibilă soluție a Secției pentru judecători cu ocazia analizării activității instanțelor

implicate, iar, pe de altă parte, o astfel de conferință de presă nu poate afecta obiectivitatea echipei de inspectori.

Totodată, Plenul mai reține că hotărârea de revocare din funcția de conducere a domnului judecător Năstase Dan Iulian a fost luată de către Secția pentru judecatori în calitate sa de organ colegial, în urma unei analize temeinice a activității contestatarului.

Cu privire la susținerea contestatorului privind încălcarea dreptului său de apărare, deoarece nu a fost informat asupra obiectivelor controlului și asupra concluziilor verificărilor efectuate, Plenul reține că nota Inspecției judiciare a fost pusă la dispoziția domnului judecător înainte de a fi discutată în Secția pentru judecatori.

Domnul judecător Năstase Dan Iulian a cunoscut motivul prezenței lui la ședința Secției pentru judecatori din data de 05.02.2009, întrucât înaintea acestei ședințe a primit copia notei de verificare și nu a considerat că ar fi necesară amânarea discutării ei la alt termen, pentru a-și pregăti apărarea.

Pentru considerentele expuse, apreciind că în mod corect Secția pentru judecatori a reținut deficiențe în activitatea domnului judecător Năstase Dan Iulian, președinte al Secției Penale a Tribunalului Brașov, și incidența dispozițiilor art. alin.1 lit.b), alin.3 și 5 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urmează să respingă contestația formulată de domnul judecător Năstase Dan Iulian împotriva Hotărârii Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respinge contestația formulată împotriva Hotărârii Secției pentru judecatori nr.47 din data de 05 februarie 2009, formulată de domnul Năstase Dan Iulian,

27/28

judecător la Tribunalului Braşov.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 909/21.05.2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Direcţiei resurse umane şi organizare şi Inspecţiei Judiciare în vederea punerii în aplicare, conform legii.

Data în Bucureşti, la data de 21 Mai 2009

Preşedinte,

Judecător Viorel Virgil ANDREIEŞ

